

РЕШЕНИЕ

№ 9077

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1532** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Ф. Б., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № РПЗТ-7 от 20.01.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.
Жалбоподателят твърди, че при издаването на обжалваното решени са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Конкретно сочи, че мотивите на председателя на ДАБ - МС се основават на предположение. Счита, че е могло да бъдат предприети действия по чл. 45а от ЗУБ. Твърди, че не са представени доказателства за твърдените престъпления. Претендира, че актът е издаден без правно основание. Излага доводи, че задържането следва да е за възможно най-кратък срок, като продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, §3 от директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Счита, че наложената мярка - до приключване на производството е определена в противоречие с материалният закон. Моли съда да отмени решение № РПЗТ-7/20.01.2026 г. на председателя на ДАБ - МС със законните последици от това.
Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че Ф. Б., гражданин на А., [дата на раждане] , е подал молба за предоставяне на международна закрила на 20.01.2025 г в ТЦ – Пъстрогор с вх. № 10 и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България.

С писмо вх. № КП-04-359/20.01.2026 г. Главна дирекция „Гранична полиция" (ГДГП) - МВР са предоставили информация на председателя на ДАБ-МС, че на 29.12.2026 г., в 08:00 ч., в землището на [населено място] е установено преминаване през временното възпрепятстващо съоръжение от група от около 15-16 лица. От южната страна на съоръжението са засечени две лица, които снимат преминаващата група от територията на Република Турция в Република България. След проведените оперативно-издирвателни мероприятия са установени 27 лица без документи за самоличност, по техни данни граждани на А. и 1 /едно/ от лицата, участвало в заснемането на преминаването на групата, по негови данни гражданин на А.. Лицето е задържано със заповед на началника на ГПУ- Малко Т.. При извършен обиск на лицето е открит афганистански паспорт № РО 9435896, притежание на неговия брат. Чуждият гражданин е декларирал следната самоличност: FANIM BRED/Ф. Б., [дата на раждане] в А., гражданин на А., без документ за самоличност. Със заповед № УРИ 4069 ПАМ - 1/01.01.2026 г. на началника на ГПУ- Малко Т. на лицето е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход - А.". С цел обезпечаване изпълнението на същата чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ-Любимец на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. Спрямо Ф. Б. е образувано и БП № 332 по чл. 280, ал. 2 т. 1, т. 3 и т. 7 от НК по описа на ГПУ- Малко Т. и с протоколно споразумение № 1 от 01.01.2026 г. по НОХД 20262140202221 по описа за 2026 г., чужденецът е осъден.

След проведени беседи с афганистанския гражданин е установено, че е част от групата на организаторите на група за незаконно преминаване на българо-турската граница на 27 афганистански граждани. Признал е, че извършва тази дейност от продължителен период от време и е подпомогнал незаконното преминаване на границата на над 4 групи чужденци. По време на проведената на 16.01.2025 г. беседа чужденецът твърди, че не е част от групата на каналджията, а само е вървял заедно с групата и е искал да достигне до Европа. На 13.01.2026 г. афганистанският гражданин е депозирал молба за международна закрила в Република България и същата е регистрирана с рег. No 105450-145/13.01.2026 г. по описа на СДВНЧ -Любимец. Молбата е препратена по компетентност в ДАБ при МС и чуждият гражданин е регистриран в ТЦ- Пъстрогор на 20.01.2026 г. с имена Ф. Б., [дата на раждане] в А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН]. След като се е запознал с писмото на зам.-директора на ГДНП, председателят на ДАБ-МС е приел, че информацията, съдържаща се в него попада в хипотезата на чл. 456, ал. 1, т. 2 и т.3 от ЗУБ, според която чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие, както и когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред и с Решение № РПЗТ-7 от 20.01.2026 е настанил Ф. Б. в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

За да направи това административният орган е приел, че от анализа на наличната информация за лицето и цялостното му поведение, са налице основания да се счита, че има опасност чуждият гражданин да се укрие. Административният орган е приел, че според предоставената информация, чуждият гражданин извършва действия, които попадат в обхвата на чл. 280 и чл.

281, ал. 2, т. 1, т. 5 и т. 6 във връзка с ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), което представлява „тежко престъпление“ по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

По делото са приети като доказателство административната преписка и по делото писмо вх. № КП-04-359/20.01.2026 г. от зам.-директора на ГДНП – МВР.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима.

Процесното Решение № РПЗТ-7 от 20.01.2026 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му, мотивите на решението в случая възпроизвеждат конкретните обстоятелства, въз основа на които са установени действия и/или поведение, възприети като основание да се приеме, че е налице опасност лицето да се укрие, както и че тези действия застрашават националната сигурност и обществения ред. Както е прието и в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, административният орган допълнително е посочил в мотивите на решението, че фактическите данни, въз основа на които е приел наличието на основанието по чл. 45б, ал. 1, т.2 и т. 3 от ЗУБ се съдържат в постъпилото писмо вх. № КП-04-359/20.01.2026г. от ГДНП.

Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт.

В чл. 45б, ал. 1, т.3 от ЗУБ е предвидено, че когато има опасност чужденецът да се укрие и когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип. В случая правилно председателят на ДАБ-МС е преценил установените факти, че Ф. Б. е влязъл на територията на Република България на 29.12.2026г. и не е подал молба за международна закрила, а това се случва, след като спрямо него са наложени ПАМ, поради което може да се предположи, че подаването на молба за международна закрила от лицето е само и с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената му ПАМ.

Правилни са и изводите на административния орган, че във връзка с извършените от афганистанския гражданин тежки престъпления, за които е осъден с влязло в сила споразумение, са налице основания да се приеме, че са налице предпоставките по чл. 45б, ал.1, т.3 ЗУБ - с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

Съдът не констатира допуснато нарушение и при прилагане на материалния закон, както и в преценката на административния орган за наличие на основанията за прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел "своевременно разглеждане на молбата за международна закрила", но при гаранции, обезпечаващи защитата на националната сигурност и обществения ред и предотвратяване опасността чужденецът да се укрие.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства в контекста и на предоставената информация от ГДНП – МВР.

В този смисъл, обоснован и съответстващ на индивидуалната преценка на относимите обстоятелства, а и на основната цел на закона – защита на националната сигурност и обществения ред, е изводът на административния орган, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т.2 и т. 3 от ЗУБ и спрямо жалбоподателя следва да бъде

приложена, предвидената в чл. 45б от ЗУБ временна мярка – настаняване в помещение от затворен тип за възможно най-кратък срок до отпадане на основанието по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Така определената мярка и ограниченията, свързани с прилагането ѝ са пропорционални на засегнатите права и интереси на жалбоподателя, доколкото имат временен характер, който е обезпечен с нормативно предвидено периодично преразглеждане наличието на основанието по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ по реда на чл. 45 г, ал. 2 – ал. 3 от ЗУБ.

Посоченият в обжалваното решение алтернативен срок за прилагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – до приключване на производството по предоставяне на международна закрила, не съответства на разпоредбите на чл. 45 г, ал. 1 от ЗУБ и чл. 9, § 1 от Директива 2013/33/ЕС от 26.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемане на кандидати за международна закрила. В тази му част оспореното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 65 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РПЗТ-7 от 20.01.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в частта, с която е постановено настаняването на Ф. Б. в помещение от затворен тип към ДАБ – МС да продължи до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Б., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А. срещу Решение № РПЗТ-7 от 20.01.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в останалата част, с която е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: